

[Justitsministeren]

Under 1. behandling af det tidligere lovforslag gav navnlig den foreslåede nye regel om retshåndhævelsesarrest anledning til debat. Som jeg også ved den lejlighed gav udtryk for, tror jeg, at brede dele af befolkningen oplever det som uforståeligt, at gerningsmænd til kvalificerede voldsforbrydelser sættes på fri fod og kan fortsætte deres almindelige tilværelse, mens det sagesløse offer ved hospitalsophold eller på lignende måde, måske gennem længere tid, skal leve med virkningerne af det voldelige overfald. Lovforslaget tilsigter at undgå sådanne situationer, som jeg tror strider mod befolkningens almindelige retsfølelse. I den forbindelse kan jeg henvise til den Observaundersøgelse om holdningen til varetægtsfængsling i voldsager, som for nylig er offentliggjort i Jyllands-Posten.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at den foreslåede udvidede adgang til varetægtsfængsling i voldsager giver grundlag for en mere konsekvent indsats over for voldsforbrydelser og indeholder en opfordring til en hurtigere retsforfølgning af disse sager.

I forbindelse med 1. behandling af det tidligere lovforslag blev der peget på spørgsmålet, om det er rigtigt i den foreslåede bestemmelse om retshåndhævelsesarrest at medtage en henvisning til overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 1, om vold mod tjenestemand i funktion. Jeg er opmærksom på, at dette spørgsmål kan give anledning til tvivl, og jeg er parat til at drøfte dette spørgsmål nærmere.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der betydelige vanskeligheder ved at vurdere de samlede administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget. Forslaget må imidlertid på længere sigt antages at medføre en generel samfundsmæssig besparelse, for så vidt som lovforslaget vil give grundlag for en hurtigere og mere smidig sagsbehandling inden for anklagemyndigheden, politiet og domstolene og dermed for en bedre udnyttelse af retsvæsenets ressourcer. Som anført i mit aktstykke til finansudvalget vedrørende gennemførelsen af den nye udlændingelov vil merarbejdet for domstolene i forbindelse med den nye udlændingelov indgå i en samlet vurdering af de administrative og økonomiske konsekven-

ser for domstolene af udlændingeloven og andre ændringer inden for retsplejen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om gennemførelse af konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, m.v.

(Lovforslag nr. L 17).

Lovforslaget tager sigte på gennemførelse i dansk ret af bestemmelserne i konvention af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser.

Konventionen, som er resultatet af et langvarigt og meget grundigt forberedelsesarbejde, er indgået af EFs daværende 9 medlemsstater og er undertegnet af samtlige disse stater. Den er et led i samarbejdet mellem EF-landene, men udgør i princippet en af fællesskabsretten (Romtraktaten) uafhængig retsakt.

Konventionen har til formål at harmonisere medlemslandenes »lovvalgsregler« inden for kontraktsretten, dvs. landenes regler om, hvilket lands retsregler (»lov«) der skal finde anvendelse på kontraktlige forpligtelser i de tilfælde, hvor der skal foretages et valg mellem lovene i forskellige lande, således f.eks. hvor der gennem parternes hjemsteder, opfyldelsesstedet eller indgåelsesstedet foreligger tilknytning til flere lande.

Uensartede »lovvalgsregler« indebærer, at den anvendelige lov – og dermed ofte også den endelige afgørelse af en retskonflikt – afhænger af, i hvilket land retssag anlægges. Behovet for en international harmonisering af reglerne om lovvalg har medført, at konventionen har vakt betydelig opmærksomhed også uden for EF, og Norge og Finland har således allerede taget under overvejelse, hvorvidt der bør gennemføres en lovgivning, som tilpasser landenes lovvalgsregler til konventionens bestemmelser.

Indholdet af gældende dansk ret på dette område er i vidt omfang usikkert, idet der kun foreligger meget få lovregler og en relativt sparsom domspraksis. En gennemførelse af konventionens bestemmelser vil således